

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010011
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obvinenej K.. Y. I., nar. XX.X.XXXX v E., bytom J. XXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 23. júna 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. novembra 2021, sp. zn. 2T/5/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Partizánske uznesením zo dňa 29. novembra 2021, sp. zn. 2T/5/2020, podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenej K.. Y. I., rod. K., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom J. XXX, vedené pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinená K.. Y. I., ktorá bola v období od 01.09.2009 do 22.05.2017 evidovaná v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec - dohodár, prípadne na dohodu o vykonaní práce u subjektu - Psychologicko právne centrum pomoci, občianske združenie, sídlo SNP 113/1, 956 18 Bošany, IČO:37 917 641, vydávajúc sa klamlivo za výkonného riaditeľa uvedeného občianskeho združenia Z.. Z. S. vyhotovila kúpnu zmluvu na predaj osobného motorového vozidla zn. Mercedes - Benz C 220 CDI Avantgarde, VIN: WDD2040081A249973, šedej metalízy, ev. č.:PE-XXXCC, ktoré bolo vo vlastníctve občianskeho združenia od dňa 13.12.2013, za sumu 500,-€, ktorú sumu reálne neuhradila, v ktorej vystupuje ako predávajúci subjekt Psychologicko právne centrum pomoci, občianske združenie, Bošany a ako kupujúci PhDr. Y. I., ktorá predmetnú zmluvu sama podpísala za kupujúceho a predávajúceho, následne dňa 22.12.2016 K.. Y. I. na Dopravnom inšpektoráte OR PZ Partizánske predložila okrem kúpnej zmluvy aj nepravdivé doklady - zápisnicu zo zasadnutia valného zhromaždenia zo dňa 20.05.2007 a potvrdenie o údajnej funkcii výkonnej riaditeľky občianskeho združenia zo dňa 11.11.2013 a na základe týchto listinných podkladov bol vykonaný prepis vozidla Mercedes - Benz C 220 CDI Avantgarde, VIN: WDD2040081A249973, šedej metalízy, ev. č.: PE-XXXCC na jej osobu ako vlastníka, ktoré vozidlo K.. Y. I. následne dňa 02.03.2017 odpredala tretej osobe, pričom K.. Y. I. týmto podvodným konaním v súvislosti s vozidlom Mercedes - Benz C 220 CDI Avantgarde ev. č.: PE-XXXCC, ktoré malo ku dňu 20.12.2016 reálnu hodnotu 9.587,-€, spôsobila vlastníkovi vozidla Psychologicko právne centrum pomoci, občianske združenie Bošany škodu vo výške 9.587,-€,

pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodnil tým, že po preskúmaní obžaloby a spisového materiálu dospel k záveru, že sú dané zákonné podmienky na zastavenie trestného stíhania obvineného podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. Skutkový stav zistený v prípravnom konaní v časti pre právne posúdenie obžaloby podstatnej nie je sporný. Uviedol, že tvrdenia

v skutkovej vete obžaloby o "nepravdivých dokladoch" - zápisnici zo zasadnutia valného zhromaždenia z 20.05.2007 a potvrdenia o údajnej funkcii výkonnej riaditeľky občianskeho združenia z 11.11.2013, na základe ktorých bol vykonaný prepis vozidla nie sú právne relevantné, podstatnou je skutočnosť tvrdená v obžalobe, že sa obvinená mala vydávať za štatutárny orgán poškodeného a spôsobiť tak škodu prevodom vozidla, ku ktorému by bez fingovania oprávnenia zastupovať poškodeného nedošlo. Samosudca okresného súdu uviedol, že "nepravdivosť" (nevedno či malo ísť o právne neúčinné právne úkony v listinnej podobe, či dokonca sfaľšované listiny) predmetných dokladov je prinajmenšom spornou otázkou a z dôkazov zhromaždených v prípravnom konaní súdu nie je zrejmé, na základe čoho k danému konštatovaniu prokurátor dospel. Ďalej uviedol, že v sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/10/2017 súd konal o žalobe žalobkyne (obvinenej v tejto veci) o určenie neplatnosti uznesenia Valného zhromaždenia zo dňa 28.01.2017, kde došlo k zmene stanov žalovaného (poškodeného v tejto veci). Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/10/2017-359 zo dňa 27.07.2018, ktorý nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/72/2019-455 z 28.11.2019 právoplatnosť, súd návrh zamietol. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny (z procesných dôvodov) potvrdil. Tiež poukázal aj na odôvodnenie uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa, podľa ktorého vyplýva, že jednak žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o svojom členstve u žalovaného - teda rozhodnutie Rady PPCP o svojom členstve, no žalovaný (poškodený v tejto veci) nepredložil žiaden dôkaz o tom, že jej členstvo zaniklo v roku 2007 vystúpením okrem výpovedí svedkov M., S. a S. S., ktorí zhodne potvrdili to čo žalobkyňa popierala. Okresný súd to uzatvoril konštatovaním, že členstvo žalobkyne ostalo sporné a tieto rozpory sa ani nepodarilo odstrániť. Samosudca okresného súdu uvedené jednoducho uzavrel, že vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/10/2017 predbežná otázka spočívajúca v tom, či bola alebo nebola obžalovaná členka občianskeho združenia PPCP o. z. po roku 2007 vyriešená nebola. Ďalej poukázal na zásadný problém s členstvom v PPCP o. z. Nie je zrejmé akým spôsobom vzniklo členstvo konkrétnych členov o. z. bezprostredne po vzniku PPCP o. z., keďže to vzniká prijatím za člena Radou PPCP, tú zas volí valné zhromaždenie a to je zložené z členov. Ide o uzavretý kruh, ktorý nemá začiatku, napríklad v tom zmysle, že stanovy výslovne uvedú, že členmi o. z. sa okamihom registrácie o. z. stávajú členovia prípravného výboru. Jediným iným spôsobom ako dospieť k členstvu prvých členov o. z. je vyvodiť ho z obsadenia prípravného výboru o. z. Na základe tejto logickej úvahy potom možno odvodzovať členstvo ďalších členov o. z. v budúcnosti, právne účinný spôsob kreácie orgánov PPCP o. z. a pod. Túto úvahu samosudca okresného súdu uviedol len z dôvodu, aby bolo zrejmé to, že otázka členstva a tým pádom aj voľby výkonného riaditeľa nie je otázkou právne jednoduchou tak ako si to osvojila obžaloba a poukazujúc aj na rôzne označenie obžalovanej na predkladaných listinách dospel k záveru, že vedomý úmysel spáchať trestný čin (konať ako štatutárny zástupca - aj keby bol samotný právny úkon nadobudnutia vozidla dňa 11.12.2013 poškodeným platný právny úkon) nie je vôbec jednoznačný už len z hľadiska zavinenia obvinenej. Samosudca okresného súdu poukázal aj na ďalší aspekt, a to princíp trestného práva ako ultima ratio, hoci svoje právne závery nezakladá primárne na zásade ultima ratio, podľa ktorej trestnoprávne normy majú byť používané len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné, avšak zastáva ten názor, že v tomto prípade dosiahnutie účelu konania spočíva v žalobe o určenie vlastníctva k predmetnému vozidlu, kde by bola otázka jeho nadobudnutia PPCP o. z. otázkou predbežnou, trestnoprávna rovina by mala nastúpiť za situácie celkom zrejmého a nesporného právneho stavu, čo evidentne nie je. Súd prvého stupňa okrem iného poukázal na potvrdenie z 11.11.2013 na č. l. 169, podpísané JUDr. Z. S. ako predsedom správnej rady a PhDr. Y. I., ako výkonnou riaditeľkou, podľa ktorého obvinená bola dňa 20.05.2007 zvolená Valným zhromaždením o. z. (PPCP o. z.) za jeho výkonnú riaditeľku. Samosudca okresného súdu k tejto skutočnosti uviedol, že táto listina dáva zmysel v tom, že na účely zmeny evidencie vozidla osvedčuje operatívne obvinenú na jeho prepis - no z pozície výkonnej riaditeľky ako štatutárneho orgánu. Ďalej uviedol, že je toho názoru, že táto listina podporuje verziu o disimulovanom právnom úkone - len o formálnom prepise vozidla na účel odpisov. V opačnom prípade by bola dôkazom, že obvinená v skutočnosti ešte 11.11.2013 výkonnou riaditeľkou bola, teda výpoveď jej zástupcu v prípravnom konaní by nebola pravdivá a paradoxne vylučovala tvrdenia a pravdivosť viacerých listín osvedčujúcich riadenie o. z. zástupcom poškodeného nie len v tomto, ale aj civilnom sporovom konaní predložených. Listinu z 11.11.2013 podľa bodu 16. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/10/2017-359 zo dňa 27.07.2018, zástupca poškodeného považoval za pamflet, ktorý nepodpísal, v zápisnici z 16.05.2019 je uvedené, že si nie je istý, že podpis je jeho, lebo obvinenú naučil podpisovať sa lepšie ako to vedel sám. Súd prvého stupňa uviedol, že je toho názoru, že ani obvinená ani svedok Z. S. (v tom čase v podstate jediné osoby, ktoré možno povedať, že reálne spravovali PPCP o. z. - teda ani o. z. samé ako právny subjekt) nemali v skutočnosti v úmysle iný dôvod formálneho uvedenia PPCP o. z.

ako kupujúceho predmetného vozidla, ako ho len formálne evidovať na o. z., užívať ho mal v skutočnosti syn obvinenej ako fyzická osoba a to pre osobné účely. Záverom uviedol, že aj z vyššie uvedeného je zrejmé, že skutkový stav sporný nie je, pričom za spornosť nemožno považovať vzájomne si rozporujúce výpovede svedka, ktoré navyš nemôžu nijako ovplyvniť ten prostý fakt, že predmetné o. z. nemohlo na základe prejavu vôle obvinenej, ktorý na viac smeroval ku kúpe vozidla pre seba (ktoré bezprostredne na to daruje synovi), nadobudnúť vlastníctvo v obžalobe uvedeného OMV, ide o neplatný právny úkon, ktorý simuloval skutočný právny úkon - kúpu vozidla z prostriedkov uložených na účte vedenom na jej osobu pre seba na účely užívania jej syna - čo sa aj reálne následne udialo. Samotné indície o "odpisovaní" vozidla, už nie sú pre právne posúdenie tohto skutku relevantné, zodpovednosť za tieto odpisy pripadá zodpovedným osobám v o. z., pričom skutkovo už nie je predmetom tejto obžaloby. Tiež dodal, že pokiaľ by súd mal svoje rozhodnutie založiť na zásade in dubio pro reo, ktorá sa týka pochybností o priebehu skutku v prospech páchatel'a, možno mať za to, že k takémuto rozhodnutiu možno dospieť len po verejnom prejednaní veci. Pokiaľ však priebeh skutku nik nerozporuje, súd sa nestotožňuje s obžalobou skrz právne posúdenie skutku len v právnom posúdení, t. j. v tom zmysle, že nejde o trestný čin, nie je dôvod, aby nerozhodol spôsobom bez verejného prejednania veci podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. Preto záverom skonštatoval, že hoci v prípravnom konaní vedené výsluchy, písomné vyjadrenia strán trestného konania, spôsob vedenia vyšetrovania smeroval k skúmaniu otázky právneho postavenia obvinenej v období jej pôsobenia v poškodenom občianskom združení a narušeným medziľudským vzťahom medzi obvinenou a štatutárnym zástupcom poškodeného, tiež spôsobu prevodu vyššie uvedeného motorového vozidla z o.z. na obvinenú, úplne sa opomenula tá podstatná skutočnosť ako je samotné nadobudnutie predmetného motorového vozidla poškodeným. Súd na základe dôkazov zhromaždených v spise, ktoré v podstate nik nerozporoval po skutkovej stránke, a to ani obhajoba ani prokurátor ani poškodený dospel k právnomu záveru, že poškodené občianske združenie v skutočnosti nikdy predmetné motorové vozidlo nenadobudlo, obvinená ho de iure aj de facto nadobudla do svojho osobného vlastníctva, pretože nebola oprávnená konať za poškodeného ako výkonná riaditeľka a svojim prejavom vôle ho tak pre PPCP o. z. nadobudnúť. Pokiaľ ho previedla neskôr, hoc v domnienke, že "formálne" prevádzka motorové vozidlo občianskeho združenia, v skutočnosti prevádzala na seba vec patriacu jej synovi a s jeho súhlasom ďalej na tretiu osobu. Vôľa obvinenej a jej syna nebola v žiadnom štádiu tohto trestného konania protichodná, niet tak argumentu o žiadnej škode, uvedení do omylu a pod. Prepis vozidla nemá konštitutívne účinky z hľadiska nadobudnutia vlastníckeho práva, v tomto prípade prepis sprevádzali právne neúčinné právne úkony už od prvotného prevodu dňa 11.12.2013. Podstatné pritom je to, že zo spisu bez pochyby je preukázaná tá skutočnosť, že obvinená nadobudla predmetné vozidlo zo svojho majetku, jej tvrdenia o kúpe vozidla pre syna podporuje výpoveď svedkyne L., U., syna obvinenej, ba dokonca vyššie uvedené výňatky komunikácie so zástupcom poškodeného, a tiež v spise evidovaný výber hotovosti zodpovedajúcej cene vozidla z účtu obvinenej. Je tak zrejmé, že absentuje podstatný znak skutkovej podstaty podvodu objekt - a to cudzí majetok, rovnako tak následok - škoda. Súd prvého stupňa preto rozhodol podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., keďže skutok nie je trestným činom a nezistil ani dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť v neprospech obvinenej K.. Y. I.. V jej písomnom odôvodnení poukázal na to, že samosudca Okresného súdu v Partizánskom pri rozhodnutí o zastavení trestného stíhania nepostupoval v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 Tr. por. Samosudca evidentne jednostranne a bez prejednania veci na hlavnom pojednávaní vyhodnotil skutkový a právny stav a svojvoľne rozhodol o zastavení trestného stíhania. Samosudca svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že po preskúmaní obžaloby dospel k záveru, že výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú postavenie obvinenej pred súd a ani verejným prejednaním veci v konaní pred súdom nemôže dôjsť k zmene v dôkaznej situácii v prospech obžaloby, pričom záujem spoločnosti na verejnom prejednaní veci nepreváži nad záujmom obvineného na ochrane pred zásahom do práv na ochranu osobnosti bezdôvodným trestným stíhaním. Prokurátor ďalej uviedol, že nemožno súhlasiť s argumentáciou samosudcu, že tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu o nepravdivých dokladoch - zápisnici zo zasadnutia valného zhromaždenia zo dňa 20. 05. 2007 a potvrdenie o údajnej funkcii výkonnej riaditeľky občianskeho združenia zo dňa 11. 11. 2013, na základe ktorých bol vykonaný prepis vozidla, nie sú právne relevantné, pričom tiež spochybňuje nepravdivosť uvedených dokladov s poukazom na nejasnosť, či malo ísť o právne neúčinné právne úkony v listinnej podobe alebo dokonca sfaľšované listiny. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil ďalej v postate tým, že poškodený, ktorým je občianske združenie Psychologicko právne centrum pomoci, nikdy nenadobudlo sporné vozidlo do svojho vlastníctva a do vlastníctva ho de iure aj de facto nadobudla obvinená, nakoľko nebola v

čase uzatvorenia kúpnej zmluvy oprávnená konať za poškodeného ako výkonná riaditeľka a svojim prejavom vôle ho tak pre poškodeného nadobudnúť. Niet tak podľa samosudcu argumentu o žiadnej škode a uvedení do omylu, nakoľko obvinená v domnienke, že formálne prevádza vozidlo občianskeho združenia, previedla na seba vec patriacu jej synovi. Uvedené tvrdenia samosudcu Okresného súdu Partizánske sa nezakladajú na skutočnostiach, o ktorých by neexistovali dôvodné pochybnosti, pričom odstránenie týchto pochybností by bolo možné vykonať iba verejným prejednaním veci na hlavnom pojednávaní. Prokurátor ďalej uviedol, pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníctva predmetného osobného motorového vozidla, že je nepochybné, že podľa kúpnej zmluvy zo dňa 11. 12. 2019 sa vlastníkom predmetného vozidla stal kupujúci, ktorým bolo v predmetnej kúpnej zmluve označené občianske združenie Psychologicko právne centrum pomoci so sídlom Bošany. Uvedená skutočnosť vyplýva tiež z potvrdenia spoločnosti Autosalón Krška, s. r. o. Rovnako z evidenčnej karty vozidla Mercedes Benz C 220 DCI vyplýva, že od 13. 12. 2013 do 22. 12. 2016 bolo ako vlastníkom uvedeného vozidla uvedené občianske združenie Psychologicko právne centrum pomoci. Čo sa týka otázky zaplatenia kúpnej ceny za nadobudnutie predmetného osobného motorového vozidla, uviedol, že táto otázka nie je pre vznik a existenciu vlastníckeho práva podstatná. Či boli na zaplatenie kúpnej ceny vozidla použité súkromné prostriedky obvinenej alebo boli použité prostriedky, ktoré narýchlo obvinená vybrala zo svojej, resp. synovej vkladnej knižky a následne jej boli vrátené JUDr. Z. S., ako štatutárom poškodeného je v danom prípade irelevantné. Prokurátor ďalej uviedol, že pokiaľ ide o existenciu, resp. neexistenciu vlastníckeho práva určitej osoby k danému motorovému vozidlu, táto otázka mala byť zo strany obvinenej, ak teda bola presvedčená o svojom vlastníckom práve k uvedenému vozidlu, riešená právne konformným spôsobom spočívajúcim v žalobe o určenie vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu a nie cestou predkladania falšovaných listín, teda zápisnice zo zasadnutia valného zhromaždenia zo dňa 20.05.2007 a potvrdenia o údajnej funkcii výkonnej riaditeľky občianskeho združenia zo dňa 11. 11. 2013. V tejto súvislosti tiež uviedol, že dôkazmi obsiahnutými vo vyšetrovacom spise a to najmä listinou na č. I. 68 zo dňa 25. 10. 2016, zápisnicou o ústnom pojednávaní na Daňovom úrade Trenčín zo dňa 08. 09. 2016, potvrdením o ustanovení výkonného riaditeľa zo dňa 11. 12. 2016, podľa správy MV SR na č. I. 49, bolo preukázané, že v čase fingovaného predaja predmetného vozidla z vlastníctva poškodeného do vlastníctva obvinenej, teda dňa 22. 12. 2016 obvinená nebola štatutárnym zástupcom, teda výkonným riaditeľom poškodeného a teda nebola oprávnená v mene poškodeného vykonávať žiadne právne úkony, teda ani prevody majetku. Prokurátor uviedol, že samosudca Okresného súdu Partizánske svojim rozhodnutím o zastavení trestného stíhania v danej trestnej veci porušil základné zásady trestného konania, nakoľko predmetné uznesenie vydal dňa 29. 11. 2021, pričom obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dňa 17. 01. 2020. Z uvedeného vyplýva, že preskúmanie obžaloby samosudcovi trvalo 1 rok aj 10 mesiacov. Tento postup je v rozpore s prejednaním veci v primeranej lehote a v tejto súvislosti nie je možné prijať argument z napadnutého uznesenia o nadradenosti záujmu spoločnosti, resp. v danom prípade súdu na ochrane pred zásahom do práv na ochranu osobnosti obvinenej bezdôvodným trestným stíhaním. Nakoľko v danej trestnej veci existujú dve skupiny dôkazov, bolo povinnosťou prokurátora vo veci podať obžalobu, o ktorej mal po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní, po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré by boli na hlavnom pojednávaní v súlade so zásadami ústnosti, verejnosti a bezprostrednosti vykonané. Svojim postupom samosudca odňal stranám, teda nielen prokuratúre a obvinenej, ale aj poškodenému, jednak vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom a v neposlednom rade ich právo navrhovať, obstarávať a predkladať dôkazy, ktoré právo majú strany aj (a najmä) počas hlavného pojednávania. V tejto súvislosti nemožno prijať argument súdu, že prejednaním veci na hlavnom pojednávaní nemohlo prísť k zmene (samosudcom jednostranne vyhodnotenej) dôkaznej situácie. V zmysle ustálenej judikatúry trestné stíhanie pri predbežnom prejednaní obžaloby sa nemôže zastaviť, ak vec nie je náležite objasnená a dajú sa zistiť ešte ďalšie okolnosti, ktoré môžu podozrenie proti obvinenému buď ďalej zosilniť, alebo naopak, zoslabiť. V zmysle uvedeného mal prokurátor za to, že samosudca Okresného súdu Partizánske už len z hľadiska dĺžky trvania preskúmania podanej obžaloby, nepostupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Trestného poriadku zabezpečujúcimi právo na spravodlivý proces, ale mal podľa § 241 ods. 1 písm. l) Tr. por. nariadiť hlavné pojednávanie, určiť jeho termín a rozsah dokazovania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Partizánskom a aby mu uložil znovu vo veci konať a rozhodnúť.

Obvinená K. Y. I. sa k písomnému odôvodneniu sťažnosti prokurátora vyjadrila prostredníctvom advokátky písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trenčíne dňa 07.01.2022. Uviedla, že sťažnosť prokurátora je založená na nesprávnych právnych záveroch, keď prokurátor nerozlišuje medzi platnosťou právneho úkonu a nadobudnutím vlastníctva. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka

„Ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.“ Uzavretie písomnej kúpnej zmluvy a administratívny prepis držiteľa vozidla je z hľadiska nadobudnutia vlastníctva vozidla nepodstatný. Úhrada kúpnej ceny je podstatná z hľadiska posúdenia vzniku škody, ktorá o. z. PPCP vzniknúť nemohla v súvislosti s predajom vozidla obvinenou ani inak, keďže kúpnu cenu o. z. PPCP neuhradilo a nedošlo teda k žiadnemu reálnemu úbytku na jeho majetku. Súd správne vyhodnotil, že ani verejným prejednaním veci na hlavnom pojednávaní sa dôkazná situácia v prospech obžaloby nezmení, nakoľko o skutočnostiach, na ktorých je založený záver o neexistencii škody, nie sú pochybnosti. Názor prokuratúry, že súd postupoval svojvoľne, keď trestné stíhanie zastavil, je vzhľadom na ust. § 241 ods. 1 Tr. por. scestné. Záujem na ochrane jednotlivca pred zásahom do jeho práv bezdôvodným trestným stíhaním logicky prevažuje nad právom na verejné prejednanie veci v primeranej lehote. To, že pri preskúmaní obžaloby došlo k zbytočným a veci neprimeraným prietahom v konaní nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, a nie je zrejmé, akým spôsobom má podľa prokurátora prietahy v konaní riešiť pokračovanie v nedôvodnom trestnom stíhaní. Ďalej obvinená uviedla, že zo sťažnosti prokurátora nevyplýva, aké okolnosti chce obžaloba ďalej objasňovať na hlavnom pojednávaní a ako by to malo vyvrátiť závery súdu o tom, že stíhaný skutok nie je trestným činom. Podstatné okolnosti, ktorými obžaloba dôvodí naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu objasnené boli a tieto potvrdili záver, že skutok nie je trestným činom. Skutočnosť, že sa prokurátor pri podaní obžaloby zameril iba na dôkazy, o ktorých je presvedčený, že svedčia v neprospech obvinenej, neznamená, že by existovali dve skupiny dôkazov. Naopak, všetky zabezpečené dôkazy v ich vzájomnej súvislosti potvrdzujú správnosť rozhodnutia samosudcu o zastavení trestného stíhania a rozdielny právny názor prokurátora na nadobúdanie vlastníctva hnutelnej veci nie je dôvodom, aby sa pokračovalo v trestnom stíhaní. Záverom dodala, že Z.. S. bolo vykonateľným neodkladným opatrením Okresným súdom Partizánske v konaní pod sp. zn. 3C/28/2021 uložené, aby sa zdržal akéhokoľvek konania v mene o. z. PPCP. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadala sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 07. januára 2022, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V posudzovanej veci samosudca okresného súdu postupoval správne, keď podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenej K.. Y. I. vedené pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom zistené okolnosti prípadu odôvodňujú záver o správnosti takéhoto postupu súdu.

Krajský súd dôsledne posudzujúc všetky rozhodujúce okolnosti prípadu, dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, pričom poukazuje najmä na to, že absentovaním základných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu a to objektu (cudzí majetok), objektívnej stránky (konanie páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí na cudzom majetku malú škodu, resp. väčšiu škodu § 221 ods. 2 Tr. zák.), subjektívnej stránky (úmyselné zavinenie), nemohlo dôjsť k spáchaniu tohto trestného činu. Krajský súd prízvukuje, že nebol preukázaný najmä úmysel obvinenej vydávať sa klamlivo za výkonného riaditeľa uvedeného občianskeho združenia a spôsobiť tak škodu prevodom vozidla, ku ktorému by bez fingovania oprávnenia zastupovať poškodeného nedošlo. Absenciou týchto základných znakov teda nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu, tak ako to popisuje prokurátor, a teda skutok nie je trestným činom, pričom nie je dôvod ani na postúpenie veci.

Krajský súd sa stotožnil s právnymi názormi súdu prvého stupňa a pre úplnosť zdôrazňuje, že už samotný prepis vozidla na občianske združenie pri jeho kúpe, teda kúpna zmluva zo dňa 11.12.2013, kde ako kupujúci vystupuje občianske združenie, sa javí ako disimulovaný právny úkon, teda prepis vozidla na občianske združenie mal byť len formálny na účel odpisov, pričom mal zastierať právny úkon a to kúpu vozidla z prostriedkov uložených na účte obvinenej, kedy v skutočnosti ho mal užívať syn obvinenej ako fyzická osoba pre súkromné účely. Ako jediný reálny dôkaz, odhliadnuc od vzájomne si odporujúcich výpovedí zástupcu poškodeného a obvinenej, slúži výpis z účtu vedeného na osobu obvinenej, podľa ktorého vyplýva, že z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je vedený na meno obvinenej, založenom dňa 18.11.2011 bol dňa 11.11.2013 realizovaný hotovostný výber z vkladnej knižky vo

výške 14 300,-€ na pobočke v Partizánskom. Kúpna suma motorového vozidla bola podľa potvrdenia Autosalónu Krška s.r.o. na č. I. 115 zo dňa 11.11.2013 vo výške 14.000,- €. Krajský súd dodáva, že zástupca poškodeného v tomto smere nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval jeho verziu o tom, že predmetné vozidlo kupovalo občianske združenie z vlastných prostriedkov. Navyiac k jeho verzii neprispievajú ani jeho nekonzistentné výpovede ohľadom podpisu predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2013, kedy zástupca poškodeného najskôr uvádzal, že určite podpisoval zmluvu on, nakoľko nik iný k tomu oprávnený nebol, neskôr tvrdil, že to bola obvinená. Ako však uviedol, pri kúpe vozidla v autosalóne bol osobne prítomný, a teda krajskému súdu sa javí nanajvýš zvláštna skutočnosť, že by pripustil, aby zmluvu podpísala obvinená v prípade, keby nebola oprávnená k tomuto podpisu, ako sám zástupca poškodeného tvrdí. Z tohto dôvodu, zo vzájomných súvislostí sa už tento disimulovaný právny úkon (kúpna zmluva zo dňa 11.12.2013) javí ako neplatný, vykonaný s úmyslom zakryť (platný) právny úkon a to kúpu vozidla pre seba, resp. syna obvinenej. Navyiac z potvrdenia o funkcii výkonnej riaditeľky, ktoré bolo vydané 11.11.2013 (teda rovnaký deň ako deň kúpy motorového vozidla - uvedený v potvrdení vystaveným Autosalónom Krška s.r.o. zo dňa 11.11.2013) a podpísané aj zástupcom poškodeného Z. S., vyplýva, že obvinená bola výkonnou riaditeľkou v čase podpisu kúpnej zmluvy týkajúcej sa vozidla, pričom samotný zástupca poškodeného nevedel s istotou uviesť, či podpis na tejto listine je jeho alebo obvinenej, nakoľko podľa jeho slov, obvinenú naučil podpisovať lepšie ako on sám. Všetky tieto skutočnosti len potvrdzujú verziu o disimulovanom právnom úkone, ktorého jediným úmyslom bolo formálne evidovať predmetné vozidlo na občianske združenie. Vzhľadom na uvedené je krajský súd rovnako ako okresný súd toho názoru, že absentovaním základných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, najmä úmyslu vydávať sa klamlivo za výkonného riaditeľa uvedeného občianskeho združenia a spôsobiť tak škodu prevodom vozidla, nemohlo dôjsť k spáchaniu tohto trestného činu, pričom zároveň boli splnené zákonné podmienky pre zastavenie trestného stíhania uvedené v § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nie je dôvod na postúpenie veci.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.